

Sygn. akt IV U 652/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2018 r. w S.

odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 lipca 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2017 roku do dnia 31 stycznia 2021 roku.

Sygn. akt IV U 652/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.07.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. L. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. Nie został więc spełniony jeden z warunków do przyznania prawa do renty zawarty w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1887 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. L., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty na dalszy okres. Odwołujący się zarzucił, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie i powołał się na opinię biegłych z innej sprawy sądowej, a mianowicie IV U 997/15.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. L. urodzony (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30.06.2017 r. Pod koniec maja 2017 r. złożył wniosek do ZUS o przyznanie prawa do tego świadczenia na dalszy okres. Po

przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest zdolny do pracy. Po złożeniu sprzeciwu, wnioskodawca został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS. Organ ten zdiagnozował u ubezpieczonego: upośledzenie umysłowe lekkie, organiczne zaburzenia nastroju, nadciśnienie tętnicze i zawroty głowy (k. 19 a. l.). Zdaniem Komisji Lekarskiej, schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy wnioskodawcy zgodnie z kwalifikacjami. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 31.07.2017 r. (k. 207 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa, kardiologa, psychiatry i psychologa (k. 11 i 24-25 a. s.). Opiniujący wspólnie biegli neurolog i kardiolog rozpoznali u opiniowanego przewlekły zespół bólowo-łędźwiowy w wywiadzie, zawroty głowy, nadciśnienie I/II. W ocenie tych biegłych, schorzenia narządu ruchu nie zostały dostatecznie zdiagnozowane albowiem wnioskodawca nie dostarczył badań radiologicznych kręgosłupa. Badania KT głowy bez odchyłeń od normy, zaś pomiary ciśnienia tętniczego krwi nie dały podstaw do stwierdzenia nadciśnienia. Zdaniem tych biegłych, wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy (k. 34 a. s.). Z kolei opiniujący wspólnie biegli psychiatra i psycholog rozpoznali u J. L. upośledzenie umysłowe lekkie F70 i organiczne zaburzenia nastroju F06.3. Zdaniem tych biegłych, znajdująca się w aktach sprawy dokumentacja psychiatryczna i psychologiczna wskazuje na upośledzenie umysłowe na granicy upośledzenia w stopniu umiarkowanym. Biegli podkreślili, że u opiniowanego występują skłonności do izolowania się od ludzi, występowania lęku i obniżonego nastroju. Ta ostatnia przypadłość przemawia za oceną, iż wnioskodawca jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy i przewidywany czas trwania niezdolności biegli określili do dnia 31.01.2021 r.

Do opinii tej zastrzeżenia złożył pozwany organ rentowy, zarzucając, iż ubezpieczony pracował jako pracownik fizyczny na fermie drobiu. Dokumentacja wskazuje, że w latach 2014-2015 istniał u niego stabilny stan psychiczny. W konkluzji organ rentowy wnosil o powołanie innych biegłych tych samych specjalności (k. 37-38 a. s.).

Na rozprawie ubezpieczony nie wnosil zastrzeżeń do opinii biegłych i oświadczył, że jego stan zdrowia nie poprawił się. Za niezdolnego do pracy był uznawany przez 20 lat, a teraz doszły do tego jeszcze zawroty głowy. Stwierdził, że nie chce być już badany przez innych biegłych.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego uznając, że zastrzeżenia do opinii psychiatryczno-psychologicznej mają jedynie charakter polemiczny i nie wnoszą istotnych elementów, które skłaniałyby do powołania innych biegłych tej samej specjalności. Ponadto, zdaniem Sądu, opinia ta koresponduje z ustaleniami stanu zdrowia wnioskodawcy dokonanymi w sprawie IV U 997/15 (uzasadnienie wyroku k. 186-187 a. r.). Podkreślić należy, iż ustalenia te dotyczą okresu z lat 2015-2017, a więc okresu, na który powołuje się organ rentowy w swoich zastrzeżeniach, a dotyczących leczenia. Opinia biegłych powołanych przez Sąd w przedmiotowej sprawie, tj. psychiatryczno-psychologiczna, zasługuje na podzielenie. Biegli wyraźnie wskazali, iż przyczyną niezdolności do pracy są organiczne zaburzenia nastroju. Sąd podzielił wnioski zawarte w tej opinii. W związku z tym, przyjmując należało, że J. L. jest w dalszym ciągu okresowo częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o FUS.

Z tych względów, należało zmienić zaskarżoną decyzję i z mocy art. 477¹⁴ par. 2 kpc przyznać wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, tj. do 31.01.2021 r.